



## Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. gegužės 8 d.\*

„Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (*BPeM*) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų už 2021 m. apskaičiavimo – Pareiga motyvuoti – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Teismo sprendimo padarinių apribojimas laiko atžvilgiu“

Byloje T-393/21

**Max Heinr. Sutor OHG**, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujama *avocats* A. Glos, M. Rätz, H.-U. Klöppel ir M. Meisgeier,

ieškovė,

prieš

**Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV)**, atstovaujamą J. Kerlin, C. De Falco ir T. Wittenberg, padedamų *avocats* B. Meyring, T. Klupsch ir S. Ianc,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Kornezov, teisėjai G. De Baere, D. Petrlík (pranešėjas), K. Kecsmár ir S. Kingston,

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. kovo 9 d. posėdžiui,

priima šį

\* Proceso kalba: vokiečių.

## Sprendimą<sup>1</sup>

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Max Heindr. Sutor OHG* prašo panaikinti 2021 m. balandžio 14 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2021/22 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2021 m. apskaičiavimo (toliau – ginčijamas sprendimas), kiek tas sprendimas susijęs su ieškove.

[*Praleista*]

### III. Šalių reikalavimai

- 25 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą ir ginčijamą pranešimą,
- priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.

- 26 BPV Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,
- subsidiariai, panaikinimo atveju palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius, kol jis bus pakeistas arba bent jau šešis mėnesius nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.

### IV. Dėl teisės

- 27 Pirmiausia reikia priminti, kad savo ieškiniu ieškovė taip pat prašo atsargumo dėlei panaikinti ginčijamą pranešimą, jeigu Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinio šeštąjį pagrindą, jį pripažintų savarankišku. Ieškovė teigia, kad šiame pranešime BPV paaiškina savo sprendimą nepatenkinti prašymo peržiūrėti jos duomenis apie *ex ante* įnašus už 2018–2020 m. įnašų laikotarpius.

- 28 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, nepaisant ieškovės suformuluoto reikalavimo panaikinti ginčijamą pranešimą pavadinimo, jame išdėstytais argumentais ji iš tiesų tik kvestionuoja ginčijamo sprendimo teisėtumą. Ieškovė nepateikia jokių savarankiškų argumentų dėl ginčijamo pranešimo. Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad ieškinio šeštasis pagrindas ir visos ieškinys iš tiesų susiję tik su ginčijamu sprendimu.

- 29 Ieškiniui pagrįsti ieškovė pateikia keturiolika pagrindų:

- pirmasis pagrindas grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto pažeidimu,

<sup>1</sup> Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

- antrasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, siejamoje su Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalimi, įtvirtinto proporcingumo principo pažeidimu,
  - trečiasis pagrindas grindžiamas vienodo požiūrio principo pažeidimu,
  - ketvirtasis pagrindas grindžiamas pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 16 straipsnį saugomos laisvės užsiimti verslu pažeidimu,
  - penktasis pagrindas grindžiamas SESV 49 ir 54 straipsniuose įtvirtintos jos įsisteigimo laisvės pažeidimu,
  - šeštasis pagrindas grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 17 straipsnio 3 ir 4 dalių pažeidimu,
  - septintasis pagrindas grindžiamas Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies a punkte numatytos teisės būti išklaustam pažeidimu,
  - aštuntasis pagrindas grindžiamas Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies c punkte, taip pat SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatytos pareigos motyvuoti pažeidimu,
  - devintasis pagrindas grindžiamas Chartijos 47 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto veiksmingos teisminės gynybos principo pažeidimu,
  - dešimtas pagrindas (pateiktas subsidiariai) grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnių bei I priedo neteisėtumu, kadangi jais pažeidžiama SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga motyvuoti,
  - vienuoliktasis pagrindas (pateiktas subsidiariai) grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7, 9 straipsnių ir I priedo neteisėtumu, nes jais pažeidžiamas Chartijos 47 straipsnio 1 dalyje numatyto veiksmingos teisminės gynybos principas,
  - dvyliktasis pagrindas (pateiktas subsidiariai) grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 11 punkto neteisėtumu, nes jais pažeidžiama Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalis ir vienodo požiūrio principas,
  - tryliktasis pagrindas (pateiktas subsidiariai) grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 11 punkto neteisėtumu, nes jais pažeidžiama Chartijos 16 straipsnyje saugoma laisvė užsiimti verslu,
  - keturioliktasis pagrindas (pateiktas subsidiariai) grindžiamas Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 11 punkto neteisėtumu, nes jais pažeidžiama kartu taikomose SESV 49 ir 54 straipsnių nuostatose saugoma įsisteigimo laisvė.
- 30 Dublike ieškovė nurodė atsisakanti ieškinio dešimtojo ir vienuoliktojo pagrindų.
- 31 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio pagrindus, kuriais ieškovė grindžia Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 11 punkto neteisėtumą, o vėliau – pagrindus, tiesiogiai susijusius su ginčijamo sprendimo teisėtumu.

**A. Dėl Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkto, 5 straipsnio 1 dalies e punkto ir 14 straipsnio 2 dalies neteisėtumu grindžiamų prieštaravimų**

32. Ieškinio dvyliktame, tryliktame ir keturioliktame pagrinduose ieškovė reiškia Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 11 punkto neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus. Vis dėlto iš ieškinio motyvų matyti, kad ieškovė iš esmės ginčija ir šio deleguotojo reglamento 5 straipsnio 1 dalies e punkto teisėtumą.
33. Kalbant konkrečiau, ieškinio dvyliktajame pagrinde ieškovė teigia, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punktas, 5 straipsnio 1 dalies e punktas ir 14 straipsnio 2 dalis pažeidžia Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį ir vienodo požiūrio principą. Ieškinio tryliktajame pagrinde ieškovė teigia, kad šiomis Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatomis taip pat pažeidžiama Chartijos 16 straipsnyje saugoma laisvė užsiimti verslu. Ieškinio keturioliktajame pagrinde ieškovė teigia, kad minėtomis nuostatomis pažeidžiama SESV 49 ir 54 straipsniuose saugoma įsisteigimo laisvė.
34. Šiuos neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus ieškovė pateikė tuo atveju, jei Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą reikėtų aiškinti taip, kad juo neleidžiama apskaičiuojant *ex ante* įnašus neįtraukti patikos įsipareigojimų.
35. Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktas turi būti aiškinamas taip, kad toks neįtraukimas neleistinas. Jeigu taip yra, vėliau reikės įvertinti, ar Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalis ir 3 straipsnio 11 punktas atitinka Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį, vienodo požiūrio principą, Chartijos 16 straipsnį ir SESV 49 bei 54 straipsnius.

**1. Dėl Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto taikymo srities**

36. Pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą *ex ante* įnašai apskaičiuojami neįskaitant „investicinių įmonių įsipareigojimų, atsirandančių dėl turimo klientų turto arba klientų lėšų <...> su sąlyga, kad toks klientas yra apsaugotas pagal taikomą bankroto teisę“.
37. Ieškovė teigia, kad ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą neįtraukti patikos įsipareigojimų sumos, nes šie įsipareigojimai atitinka šioje nuostatoje nustatytas sąlygas.
38. BPV ginčija ieškovės argumentus.
39. Iš jurisprudencijos aišku, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalimi BPV nesuteikiama diskrecija neįtraukti tam tikrų įsipareigojimų siekiant pritaikyti *ex ante* įnašus pagal riziką, tačiau, priešingai, tiksliai išvardijamos sąlygos, kuriomis įsipareigojimai neįtraukiami (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 93 punktą). Vadovaujantis ta pačia jurisprudencija, vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir proporcingumo principais negalima pateisinti kitokio rezultato, nes Deleguotajame reglamente 2015/63 buvo išskirtos ypatingos situacijos, tiesiogiai susijusios su nagrinėjamų įsipareigojimų keliama rizika (2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 95 punktas).

- 40 Šiuo klausimu reikėtų priminti, kad pagal jurisprudenciją nuostatos, kuriomis nustatoma nukrypti leidžianti nuostata, turi būti aiškinamos siaurai (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, 39 ir 40 punktus). Kadangi Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nuo Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalyje numatytos bendrosios taisyklės nukrypti leidžianti nuostata, leidžianti neįtraukti tam tikrų įsipareigojimų apskaičiuojant *ex ante* įnašus, šią nuostatą reikia aiškinti siaurai.
- 41 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte numatytos trys kumuliacinės sąlygos, kad apskaičiuojant *ex ante* įnašą būtų neįtraukiami atitinkami įsipareigojimai, t. y. pirma, tai turi būti investicinės įmonės įsipareigojimai, antra, jie turi būti atsiradę dėl turimo klientų turto arba klientų lėšų ir, trečia, šie klientai turi būti apsaugoti pagal taikytiną bankroto teisę.
- 42 Kalbant apie pirmąją sąlygą, ieškovė teigia, kad ji turi būti laikoma investicine įmone, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą.
- 43 Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 2 punkte sąvoka „investicinės įmonės“ apibrėžta kaip „investicinės įmonės, apibrėžtos Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte <...>“.
- 44 Šalys neginčija, kad ginčijamo sprendimo priėmimo metu Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte sąvoka „investicinė įmonė“ buvo apibrėžta kaip „investicinė įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte <...>“, o jame „investicinė įmonė“ apibrėžiama kaip „asmuo, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, kuriam taikomi toje direktyvoje išdėstyti reikalavimai, išskyrus: a) kredito įstaigas <...>“.
- 45 Iš pačios šių nuostatų formuluotės matyti, kad deleguotojo reglamento 5 straipsnio 1 dalies e punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata ginčijamo sprendimo priėmimo metu nebuvo taikoma subjektams, kurie kartu buvo ir kredito įstaiga, ir investicinė įmonė (kaip yra ieškovės atveju). Šiuo klausimu neginčijama, kad ieškovė yra kredito įstaiga, turinti banko licenciją kaip įstaiga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 2 straipsnį ir 3 straipsnio 1 dalies 13 punktą, siejamus su Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 2 punktu.
- 46 Šios išvados nepaneigia ieškovės teiginys, kad ji turi leidimą teikti paslaugas ir vykdyti investicinę veiklą, nurodytas 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014, p. 349), I priedo A skirsnio 1–7 punktuose.
- 47 Iš tiesų, kaip teigia BPV, jei Komisija būtų norėjusi Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti kredito įstaigas ir investicines įmones, ar net kredito įstaigas, kurios yra ir investicinės įmonės, ji ir būtų šioje nuostatoje nurodžiusi „įstaigas“, o ne „investicines įmones“. Be to, Komisija tai padarė šios nuostatos a, b ir f punktuose, vartodama sąvoką „įstaiga“. Vis dėlto tais atvejais, kai Komisija siekė, kad šio deleguotojo reglamento 5 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis būtų taikoma tik tam tikriems subjektams, ji pasirinko tikslesnes formuluotes, kaip šios nuostatos c, d ir e punktuose nurodytos formuluotės „pagrindinė[s] sandorio [šalys]“, „centrin[ia]i vertybinių popierių depozitorium[ai]“ ir „investicinės įmonės“.

- 48 Galiausiai reikia pasakyti, kad ieškovė nepateikia jokių konkrečių įrodymų, patvirtinančių argumentą, kad Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte esanti nuoroda į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1) 4 straipsnio 1 dalies 2 punktą yra klaidinga, todėl BPV turėjusi ją ištaisyti.
- 49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad „investicinės įmonės“ apibrėžtis, šiuo metu numatyta Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte, buvo iš dalies pakeista 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/2034 dėl investicinių įmonių riziką ribojančios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/87/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES ir 2014/65/ES (OL L 314, 2019, p. 64), 63 straipsnio 1 punktu. Dabar šioje apibrėžtyje pateikiama nuoroda į 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2033 dėl riziką ribojančių reikalavimų investicinėms įmonėms, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 ir (ES) Nr. 806/2014 (OL L 314, 2019, p. 1), 4 straipsnio 1 dalies 22 punktą, o jame apibrėžiant sąvoką „investicinė įmonė“ daroma nuoroda į Direktyvos 2014/65 4 straipsnio 1 dalies 1 punktą, kuriame tokia įmonė apibrėžiama kaip bet kuris juridinis asmuo, teikiantis investicines paslaugas trečiosioms šalims, iš šios apibrėžties neišskiriant kredito įstaigų.
- 50 Vis dėlto šalys neginčija, kad šis Direktyvos 2014/59 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte įtvirtintos „investicinės įmonės“ apibrėžties pakeitimas pagal Direktyvos 2019/2034 67 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su tos direktyvos 39 konstatuojamąja dalimi, buvo taikomas tik nuo 2021 m. birželio 26 d.
- 51 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, t. y. 2021 m. balandžio 14 d., galiojusios redakcijos Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį apskaičiuojant išipareigojimus, į kuriuos atsižvelgiant nustatomas kredito įstaigų (kaip ieškovės) *ex ante* įnašas, neleidžiama neįtraukti jų išipareigojimų.
- 52 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės turimi patikos išipareigojimai neatitinka Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte numatytos pirmosios sąlygos.
- 53 Kadangi visos trys Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte numatytos sąlygos yra kumuliacinės, visus ieškovės pateiktus argumentus reikia atmesti, nenagrinėjant, ar įvykdytos kitos dvi sąlygos.
- 54 Taigi reikia išnagrinėti ieškovės dvyliktame, tryliktame ir keturioliktame ieškinio pagrinduose nurodytus neteisėtumu grindžiamus prieštaravimus.

*2. Dėl ieškinio dvyliktojo pagrindo, grindžiamo Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkto, 5 straipsnio 1 dalies e punkto ir 14 straipsnio 2 dalies neteisėtumu, nes jie prieštarauja Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 daliai ir vienodo požiūrio principui*

- 55 Šį pagrindą sudaro dvi dalys: pirmoji grindžiama Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkto, 5 straipsnio 1 dalies e punkto ir 14 straipsnio 2 dalies neteisėtumu, nes jais pažeidžiama Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalis, o antroji – tuo, kad tomis pačiomis nuostatomis pažeidžiamas vienodo požiūrio principas.

56 Visų pirma reikia pažymėti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 2 dalyje įstaigos įpareigojamos pateikti BPV bent jau šio deleguotojo reglamento II priede nurodytą informaciją, nes pagal šio priedo antrą įtrauką įstaigos privalo pateikti BPV duomenis apie „visus įsipareigojimus“, kurie to deleguotojo reglamento 3 straipsnio 11 punkte apibrėžti kaip visi įsipareigojimai, nustatyti 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvos 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 157) 3 skirsnyje arba 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 609).

*a) Dėl pirmos dalies, grindžiamos Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies pažeidimu*

57 Iš šio sprendimo 39–53 punktų matyti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte nėra numatyta, kad apskaičiuojant *ex ante* įnašą neįtraukiami patikos įsipareigojimai, vadinasi, jie yra įtraukiami atliekant šį skaičiavimą. Tokia išimtis nenumatyta nei to deleguotojo reglamento 3 straipsnio 11 punkte, nei 14 straipsnio 2 dalyje.

58 Ieškovė iš esmės teigia, kad minėtomis Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatomis pažeidžiamas Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies a punktas, nes nustatant įstaigų rizikos profilį jose neatsižvelgiama į tai, kad nėra patikos įsipareigojimų rizikos.

59 BPV ginčija ieškovės argumentus.

60 Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį Komisijai suteikiami įgaliojimai „priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų *ex ante* įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį [profilį] sampratą“.

61 Vis dėlto kalbant apie deleguotuosius įgaliojimus, kaip jie suprantami pagal SESV 290 straipsnį, Komisija turi didelę diskreciją įgyvendindama jai patikėtą kompetenciją, ypač kai turi atlikti sudėtingus vertinimus ir patikrinimus (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Dyson / Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

62 Tas pats pasakytina ir apie kriterijų, pagal kuriuos *ex ante* įnašai koreguojami atsižvelgiant į rizikos profilį pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį, nustatymą.

63 Šiuo klausimu reikia priminti, kad šie įnašai yra specifiniai dėl to, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2014/59 105–107 konstatuojamųjų dalių ir Reglamento Nr. 806/2014 41 konstatuojamosios dalies, jais, laikantis draudimo principais pagrįstos logikos, siekiama užtikrinti, kad finansų sektorius skirtų pakankamai finansinių išteklių *BPeM*, kad šis galėtų atlikti savo funkcijas, ir kartu paskatinti atitinkamas įstaigas rinktis mažiau rizikingus veikimo būdus (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 punktą).

64 Šiomis aplinkybėmis, kaip matyti iš Direktyvos 2014/59 114 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas įpareigojo Komisiją deleguotuoju aktu nustatyti būdus, kuriais įstaigų įnašai į pertvarkymo finansavimo struktūras turėtų būti koreguoti proporcingai atsižvelgiant į jų rizikos profilį.

- 65 Tuo pačiu tikslu šios direktyvos 107 konstatuojamojoje dalyje taip pat teigiama, kad, siekiant užtikrinti teisingą *ex ante* įnašų apskaičiavimą ir skatinti rinktis mažiau rizikingus veikimo būdus, įnašai nacionalinėms finansavimo struktūroms turi priklausyti nuo įstaigų patiriamos kredito, likvidumo ir rinkos rizikos.
- 66 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija turėjo parengti *ex ante* įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos profilį taisykles, siekdama dviejų susijusių tikslų, t. y. pirma, užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į įvairias bankų ar apskritai finansinių įstaigų veiklos keliamas rizikos rūšis, ir, antra, paskatinti pačias įstaigas rinktis mažiau rizikingus veikimo būdus.
- 67 Kaip matyti iš dokumentų, susijusių su Deleguotojo reglamento 2015/63 priėmimu, be kita ko, iš dokumentų „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund“ („JTC techninė studija, kuria remiami Komisijos antrojo lygio teisės aktai dėl rizika grindžiamų įnašų į (Bendrą) pertvarkymo fondą“) ir „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements“ („Komisijos tarnybų darbo dokumentas: siūlomos metodikos dėl įnašų į pertvarkymo finansavimo struktūras apskaičiavimo numatomas taikymas“), rengdama tokias taisykles Komisija turėjo atlikti sudėtingus vertinimus, kad išnagrinėtų įvairius duomenis, dėl kurių bankų ir finansų sektoriuose nustatytos įvairios rizikos rūšys.
- 68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija turėjo plačią diskreciją pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį priimti taisykles, kad „patikslintų *ex ante* įnašų koregavimo pagal rizikos pobūdį [profilį] sampratą“.
- 69 Tokiomis aplinkybėmis, kiek tai susiję su Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje numatytu bazinių metinių įnašų koregavimo metodu, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar Komisijai vykdant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdi klaida arba piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar ji akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 punktą).
- 70 Šiomis aplinkybėmis ieškovė turi įrodyti, kad šio sprendimo 57 punkte nurodytose nuostatose padaryta akivaizdi klaida, piktnaudžiauta įgaliojimais arba kad jomis Komisija akivaizdžiai viršijo jai pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį suteiktos diskrecijos ribas, nes jose nenumatyta, kad apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą neįtraukiami patikos įsipareigojimai.
- 71 Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalį, nes patikos įsipareigojimai nėra rizikingi, o tai svarbu apskaičiuojant *ex ante* įnašus dėl dviejų priežasčių. Pirma, ieškovė teigia, kad likvidus klientų turtas, kurį ji valdo patikos pagrindais, yra apsaugotas, jeigu ji taptų nemoki pagal Vokietijos bankroto teisę. Antra, ieškovė tvirtina: kadangi ji privalo pervesti klientų lėšas įstaigoms, teikiančioms finansinius produktus, tokiai įstaigai nevykdant įsipareigojimų, šios lėšos papildomai apsaugotos indėlių garantijų sistemos, kaip ji suprantama pagal 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014, p. 149).
- 72 Pirmiausia reikėtų priminti, kad Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje išvardytos aštuonios aplinkybės, į kurias Komisija turi atsižvelgti koreguodama *ex ante* įnašus pagal įstaigų rizikos profilį. Nors tarp šių aplinkybių nurodyta ir „įstaigos rizikos pozicija“, todėl Komisija privalo į ją atsižvelgti priimdama deleguotąjį aktą, kaip antai Deleguotąjį reglamentą 2015/63, tai tik vienas iš aštuonių kriterijų, į kuriuos Komisija turi atsižvelgti rengdama tokį aktą.



- 73 Be to, Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies nuostatos visiškai nerodo, kad Komisija privalo suteikti lemiamą reikšmę vienai ar kelioms iš šio sprendimo 72 punkte nurodytų aplinkybių, kaip antai įstaigos rizikos pozicijai. Be to, šioje nuostatoje nenurodyta, kaip Komisija turėjo atsižvelgti į šią poziciją.
- 74 Galiausiai bet kuriuo atveju ieškovė neįrodė, kad pertvarkymo atveju patikos įsipareigojimais nekelia jokios rizikos.
- 75 Iš tiesų, kalbant, pirma, apie ieškovės argumentą, kad nemokumo atveju patikos įsipareigojimais nekelia tokios rizikos, nes patikos teise valdomos klientų piniginių lėšos nemokumo atveju apsaugotos pagal Vokietijos teisę, reikia pažymėti, kad ieškovė neginčijo BPV teiginio, jog ši teisė nesuteikia jokios specialios apsaugos klientų lėšoms, kai jos yra tranzitinėje sąskaitoje.
- 76 Šiuo klausimu BPV paaiškino, o ieškovė to neginčijo, kad šių lėšų laikymas tokioje tranzitinėje sąskaitoje padidina su patikos įsipareigojimais susijusią riziką, nes jos nėra nedelsiant atskirtos nuo kitų ieškovo lėšų, taigi nemokumo atveju jos nėra saugomos pagal Vokietijos teisę.
- 77 Be to, šiuo klausimu iš ieškinio matyti (ieškovė tai patvirtino ir teismo posėdyje), kad, kiek tai susiję su ja, šios lėšos pervedamos į kolektyvines patikos sąskaitas įstaigose, teikiančiose finansinius produktus, kiekvieno mėnesio 15 arba 30 dieną; vadinasi, lėšos gali likti tranzitinėje sąskaitoje ne ilgiau kaip penkiolika dienų, o nemokumo atveju jos nėra saugomos pagal Vokietijos teisę.
- 78 Taip pat ieškovė klaidingai teigia, kad patikos įsipareigojimais nekelia jokios rizikos, kai tik klientų lėšos iš tranzitinės sąskaitos pervedamos įstaigoms, teikiančioms finansinius produktus, nes tokia įstaiga tapus nemokiai lėšos saugomos pagal indėlių garantijų sistemą.
- 79 Šiuo klausimu ieškovė nepaneigė BPV argumento, jog tam, kad klientų lėšos būtų saugomos pagal šią sistemą, būtina, kad atitinkamos įstaigos, teikiančios finansinius produktus, būtų registruotos valstybėje narėje ir kad klientų indėlis tokiose įstaigose neviršytų 100 000 EUR, taigi ši apsauga yra ribota tiek teritoriniu, tiek kiekybiniu požiūriu.
- 80 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ieškovė neįrodė, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punktas, 5 straipsnio 1 dalies e punktas ir 14 straipsnio 2 dalis prieštarauja Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 daliai.

*b) Dėl antros dalies, grindžiamos vienodo požiūrio principo pažeidimu*

- 81 Ieškovė iš esmės teigia, kad tai, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 dalyje, 5 straipsnio 1 dalies e punkte ir 14 straipsnio 2 dalyje nėra numatytas patikos įsipareigojimų neįtraukimas apskaičiuojant *ex ante* įnašą, prieštarauja vienodo požiūrio principui, nes kredito įstaigų (kaip ieškovės) padėtis yra panaši į to paties deleguotojo reglamento 5 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų investicinių įmonių padėtį, tačiau jos vertinamos skirtingai.
- 82 BPV ginčija šiuos argumentus.

- 83 Šiuo klausimu primintina, kad pagal vienodo požiūrio principą, kaip Sąjungos teisės bendrąjį principą, reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks požiūris būtų objektyviai pagrįstas (2021 m. vasario 3 d. Sprendimo *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, 95 punktas).
- 84 Kadangi ieškovė rėmėsi vienodo požiūrio principu, būtent ji turi tiksliai nurodyti panašias situacijas, kurios, kaip ji mano, buvo vertinamos skirtingai, arba skirtingas situacijas, kurios, kaip ji mano, buvo vertinamos vienodai (2013 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Du Pont de Nemours (Prancūzija) ir kt. / Komisija*, T-31/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:167, 311 punktas).
- 85 Pagal suformuotą jurisprudenciją tokių situacijų panašumą reikia vertinti atsižvelgiant į visus jas apibūdinančius elementus. Šiuos elementus ir jų panašumą reikia nustatyti ir įvertinti atsižvelgiant visų pirma į akto, kuriame įtvirtintas atitinkamas skirtumas, objektą ir tikslą. Taip pat reikia atsižvelgti į srities, prie kurios priskirtas atitinkamas aktas, principus ir tikslus (žr. 2021 m. vasario 3 d. Sprendimo *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, 99 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 86 Dėl Direktyvos 2014/59, Reglamento Nr. 806/2014 ir Deleguotojo reglamento 2015/63 dalyko ir tikslo reikia priminti, kad šie teisės aktai patenka į *BPeM* sritį, o šio mechanizmo sukūrimu pagal Reglamento Nr. 806/2014 12 konstatuojamąją dalį siekiama užtikrinti neutralų požiūrį į žlungančių įstaigų problemų sprendimą, padidinti *BPeM* dalyvaujančių valstybių narių bankų stabilumą, užkirsti kelią krizių šalutiniam poveikiui šiame mechanizme nedalyvaujančioms valstybėms narėms, norint sudaryti palankesnes sąlygas visos vidaus rinkos veikimui.
- 87 Be to, konkrečiau kalbant apie Direktyvos 2014/59, Reglamento Nr. 806/2014 ir Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatas, kuriomis nustatomi *ex ante* įnašai, iš šio sprendimo 63 punkto matyti, kad jomis, laikantis draudimo principais pagrįstos logikos, siekiama užtikrinti, kad *BPeM* turėtų pakankamai finansinių išteklių savo funkcijoms vykdyti, ir skatinti įstaigas rinktis mažiau rizikingus veikimo būdus.
- 88 Atsižvelgiant į šiuos principus ir tikslus, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar kredito įstaigų, turinčių leidimą vykdyti ir investicinę veiklą (kaip ieškovės), padėtis yra panaši į Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų investicinių įmonių (toliau – investicinės įmonės) padėtį, kiek tai susiję su patikos įsipareigojimų įtraukimu apskaičiuojant *ex ante* įnašus.
- 89 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad *ex ante* įnašai skirti finansuoti pertvarkymo priemonėms, kurių priėmimui taikoma iš Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies c punkto ir 5 dalies išplaukianti sąlyga, kad tokia priemonė būtina dėl viešojo intereso, t. y. kad ji leidžia pasiekti visų pirma to reglamento 14 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą tikslą – išvengti didelių neigiamų įstaigos likvidavimo pasekmių finansiniam stabilumui, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, įskaitant rinkos infrastruktūras, ir palaikant rinkos drausmę.
- 90 Kaip nurodyta Direktyvos 2019/2034 4 konstatuojamojoje dalyje, kredito įstaigos ir investicinės įmonės nekelia panašios rizikos, kad jų negebėjimas vykdyti įsipareigojimų gali padaryti žalingą poveikį finansiniam stabilumui, nes, priešingai nei kredito įstaigos, investicinės įmonės neturi didelių paskolų privatiems asmenims ir įmonėms portfelį ir nepriima indėlių. Iš tiesų didelių paskolų privatiems asmenims ir įmonėms teikimas, taip pat indėlių priėmimas kelia pavojų finansiniam stabilumui, jei privatus asmenys ar įmonės negali masiškai grąžinti šių paskolų atitinkamoms kredito įstaigoms arba kai atsiimama daug indėlių.

- 91 Taip yra juo labiau dėl to, kad kredito įstaigų ir investicinių įmonių klientai skiriasi. Kaip tvirtina BPV (ir jai šiuo klausimu ieškovė neprieštarauja), investicinių įmonių klientai naudojami tam tikromis konkrečiomis su finansinėmis priemonėmis susijusiomis paslaugomis; tai patvirtina Direktyvos 2014/65 4 straipsnio 1 dalies 9 punkte pateikta tokių įmonių „kliento“ sąvokos apibrėžtis. Vis dėlto, kaip matyti iš Reglamento Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkto, kredito įstaigos, įskaitant tas, kurioms suteiktas leidimas vykdyti ir investicinę veiklą, verčiasi indėlių ar kitų grąžintinių lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita, todėl savo paslaugas siūlo platesniam asmenų ratui.
- 92 Tokiomis aplinkybėmis yra didesnė kredito įstaigos pertvarkymo pagal Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnio 1 dalies c punktą ir 5 dalį galimybė, o ne investicinės įmonės pertvarkymo tikimybė, todėl šių dviejų kategorijų įstaigų padėtis šiuo atžvilgiu nėra panaši.
- 93 Be to, šių įstaigų padėtis nėra panaši ir patikos įsipareigojimų vertinimo klausimu.
- 94 Šiuo klausimu ieškovė rimtai neginčijo, kad pagal 1998 m. rugsėjo 9 d. *Wertpapierhandelsgesetz* (Prekybos vertybiniais popieriais įstatymas) (*BGBI.* 1998 I, p. 2708) 84 straipsnio 2 dalį investicinės įmonės, neturinčios leidimo vykdyti indėlių operacijų, privalo nedelsdamos atskirti iš klientų gautas lėšas ir laikyti jas kredito įstaigose atidarytose patikos sąskaitose. Vis dėlto kredito įstaigai, vykdančiai investicinę veiklą (kaip ieškovei), tai neprivaloma, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 76 ir 77 punktuose išdėstytų aplinkybių, ji neprivalo nedelsdama pervesti šių lėšų iš tranzitinės sąskaitos įstaigoms, teikiančioms finansinius produktus.
- 95 Šiomis aplinkybėmis ieškovė neįrodė, kad investicinių įmonių patikos įsipareigojimams kylanti rizika buvo panašaus lygio, kaip kredito įstaigų, turinčių leidimą vykdyti investicinę veiklą (kaip ieškovės), patikos įsipareigojimams būdinga rizika. Todėl ieškovė neturi pagrindo teigti, kad kredito įstaigų, turinčių leidimą vykdyti ir investicinę veiklą (tarp jų ir ieškovės), ir investicinių įmonių padėtis yra panaši ir kad dėl šios priežasties šios įstaigos ir įmonės turi būti vertinamos vienodai, kiek tai susiję su patikos įsipareigojimų neįtraukimu apskaičiuojant *ex ante* įnašus.
- 96 Antra, ieškovė teigia, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkte ir 14 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas nevienodas požiūris į Vokietijoje įsteigtas įstaigas ir įstaigas, įsteigtas valstybėse narėse, pasinaudojusiose Direktyvos 86/635 10 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata.
- 97 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punktą ir Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalį BPV apskaičiuoja kiekvienos įstaigos bazinį metinį įnašą, kaip nurodyta šio sprendimo 17 punkte. Šis įnašas proporcingas atitinkamos įstaigos įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius) sumos ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų *BPEM* dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, kiek tai susiję su šio įnašo dalimi, apskaičiuota pagal Sąjungos bazę, bei visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą valstybės narės, kurioje yra įsteigta atitinkama įstaiga, teritorijoje, kiek tai susiję su šio įnašo dalimi, apskaičiuota pagal nacionalinę bazę, visų įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustusius indėlius) santykiui.
- 98 Dėl įsipareigojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti atliekant šį skaičiavimą, nustatymo reikia priminti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkte „visi įsipareigojimai“ apibrėžiami kaip „visi įsipareigojimai, nustatyti <...> direktyvos 86/635 <...> 3 skirsnyje arba tarptautiniuose finansinės atskaitomybės standartuose, nurodytuose <...> reglamente <...> Nr. 1606/2002“.

- 99 Be to, pagal Direktyvos 86/635 3 skirsnyje esančio 10 straipsnio 1 dalį lėšos, kurias įstaiga tvarko savo vardu, bet trečiųjų asmenų naudai, paprastai turi būti nurodomos šios įstaigos balanse, jeigu ji įsigyja nuosavybės teisę į tą turta.
- 100 Direktyvos 86/635 10 straipsnio 1 dalies trečiajame sakinyje numatyta, kad valstybės narės gali leisti atitinkamoms įstaigoms nurodyti tokias lėšas nebalansinėje ataskaitoje, jei yra priimtos specialios taisyklės, pagal kurias minėtos lėšos gali būti išskirtos iš likviduojamos įstaigos turto.
- 101 Šiuo klausimu šalys nurodė, kad pagal Vokietijos Federacinės Respublikos teisės nuostatas, priimtas siekiant įgyvendinti Direktyvos 86/635 10 straipsnį, kredito įstaigos, turinčios leidimą vykdyti investicinę veiklą ir įsteigtos šioje valstybėje (kaip ieškovės), patikos įsipareigojimai turi būti nurodyti jos balanse.
- 102 Šalys taip pat nurodė, kad kai kurios valstybės narės pasinaudojo Direktyvos 86/635 10 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje numatyta galimybe leisti tose valstybėse įsteigtoms įstaigoms nebalansinėje ataskaitoje nurodyti lėšas, valdomas jų vardu, bet kitų asmenų sąskaita.
- 103 Ieškovės teigimu, darytina išvada, kad jeigu įstaiga yra įsteigta valstybėje narėje, kuri pasinaudojo Direktyvos 86/635 10 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje numatyta galimybe, ji gali su tokia patikos veikla susijusius įsipareigojimus nurodyti nebalansinėje ataskaitoje, todėl apskaičiuojant jos bazinį metinį įnašą į šiuos įsipareigojimus neatsižvelgiama. Vis dėlto, atliekant šį skaičiavimą atsižvelgiama į įstaigų, įsteigtų valstybėse narėse, kurios nepasinaudojo galimybe patikos turta ir įsipareigojimus nurodyti nebalansinėje ataskaitoje (pavyzdžiui, Vokietijoje), patikos įsipareigojimus.
- 104 Šio sprendimo 103 punkte aprašyta pasekmė kyla kartu taikant Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punktą ir Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalį, siejamą su Direktyvos 86/635 3 skirsniu, ypač jos 10 straipsnio 1 dalies trečiu sakiniu, kuriame pateikiama įstaigų „įsipareigojimų“ sąvoka ir valstybėms narėms suteikiama galimybė pasirinkti skirtingas taisykles dėl patikos įsipareigojimų nurodymo įstaigų balanse.
- 105 Ieškovė neginčijo šių nuostatų galiojimo atsižvelgiant į vienodo požiūrio principą.
- 106 Be to, jei ieškovės argumentus reikėtų suprasti taip, kad ji iš tiesų teigia, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punktas ir 14 straipsnio 2 dalis pažeidžia vienodo požiūrio principą, nes šiomis nuostatomis neatsižvelgiama į skirtingų valstybių narių apskaitos taisyklių skirtumus, kiek tai susiję su patikos įsipareigojimų nurodymu įstaigų balanse, reikia pažymėti, kad pagal vienodo požiūrio principą Komisija, priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį, negali įgyti galių imtis veiksmų, viršijančių Sąjungos teisės aktų leidėjo pagal pastarąją nuostatą suteiktus įgaliojimus. Todėl Komisija neturi ištaisyti skirtingos nacionalinės Sąjungos teisės įgyvendinimo tvarkos, išskyrus atvejus, kai ji būtų tam įgaliota teisėkūros procedūra priimtu aktu.
- 107 Šiuo atveju nei Direktyva 2014/59, nei Reglamentu Nr. 806/2014 Komisijai nebuvo suteikti įgaliojimai suderinti nacionalines apskaitos taisykles dėl patikos įsipareigojimų nurodymo įstaigų balanse.

- 108 Šiomis aplinkybėmis ieškovė negali priekaištauti Komisijai, kad ji pažeidė vienodo požiūrio principą, nes neištaisė nacionalinių apskaitos taisyklių dėl šių įsipareigojimų nurodymo balanse esamų skirtumų.
- 109 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkte Komisija galėjo numatyti kitokią įsipareigojimų apibrėžtį, nei pateikta Direktyvos 86/635 3 skirsnyje, tai nereiškia, kad šio deleguotojo reglamento 3 straipsnio 11 punktas pažeidžia vienodo požiūrio principą.
- 110 Iš tiesų, kaip matyti iš jurisprudencijos, diskriminacijos draudimas neapima galimų vertinimo skirtumų, vienoje ar kitoje valstybėje narėje galinčių atsirasti dėl skirtingų valstybių narių teisės aktų nevienodumo, jei šie teisės aktai vienodai veikia visus į jų taikymo sritį patenkančius asmenis (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Horvath*, C-428/07, EU:C:2009:458, 55 punktą ir 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoisis Kapnou*, C-373/11, EU:C:2013:567, 35 punktą).
- 111 Nors iš tikrųjų šis principas buvo nustatytas aiškinant Sąjungos teisės nuostatas siekiant įvertinti nacionalinės teisės aktų atitiktį nediskriminavimo principui, vis dėlto tas pats taikytina ir vertinant, ar galioja Sąjungos teisės nuostata, suteikianti valstybėms narėms vertinimo diskreciją, kuria vadovaudamosi jos priima minėtus skirtingus teisės aktus (2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoisis Kapnou*, C-373/11, EU:C:2013:567, 36 punktas).
- 112 Nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikė argumentų ir juo labiau neįrodė, kad atitinkamas Vokietijos teisės aktas nedaro vienodo poveikio visiems į jo taikymo sritį patenkantiems asmenims.
- 113 Be to, Sąjungos teisės aktų priėmimas tam tikroje srityje gali turėti skirtingą poveikį atskiriems ekonominės veiklos vykdytojams, atsižvelgiant į jų individualią padėtį ar jiems taip pat taikomas nacionalinės teisės nuostatas, nes toks poveikis nėra vienodo požiūrio pažeidimas, jeigu minėti teisės aktai grindžiami objektyviais kriterijais, atitinkančiais jais siekiamus tikslus (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoisis Kapnou*, C-373/11, EU:C:2013:567, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 114 Šiuo klausimu ieškovė nepateikė Bendrajam Teismui jokių įrodymų, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punktas, kiek jame daroma nuoroda į Direktyvos 86/635 3 skirsnį, nebuvo pagrįstas Deleguotojo reglamento 2015/63 tikslus atitinkančiais objektyviais kriterijais.
- 115 Taigi ieškovės argumentą reikia atmesti.
- 116 Trečia, ieškovė tvirtina, kad jai taikomas nevienodas požiūris, palyginti su kredito įstaigomis, kurios savo balansą sudaro pagal tarptautinius apskaitos standartus, o ji negalėjo jo sudaryti pagal šiuos standartus, nes pagal galiojančius Vokietijos teisės aktus savo balansą išimtinai pagal šiuos standartus gali sudaryti tik patronuojančiosios bendrovės.
- 117 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad tokį tariamai nevienodą požiūrį lemia taisyklės, įtvirtintos galiojančiuose Vokietijos teisės aktuose, o ne Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punkte, 5 straipsnio 1 dalies e punkte ar 14 straipsnio 2 dalyje (jų galiojimą ieškovė ginčija), taikymas.

- 118 Antra, bet kuriuo atveju, kaip pripažįsta pati ieškovė, ji galėjo parengti ataskaitas pagal tarptautinius apskaitos standartus, tačiau nusprendė to nedaryti dėl administracinių ir finansinių priežasčių. Tokiomis aplinkybėmis ieškovė negali remtis nevienodu požiūriu šiuo pagrindu.
- 119 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad ieškovė neįrodė, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 3 straipsnio 11 punktą, 5 straipsnio 1 dalies e punktą ar 14 straipsnio 2 dalį pažeidžia vienodo požiūrio principą.
- 120 Taigi ieškinio dvyliktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

[Praleista]

### **B. Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su ginčijamo sprendimo teisėtumu**

#### *1. Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto pažeidimu*

- 144 Ieškovė teigia, kad ginčijamu sprendimu BPV, atsisakydama apskaičiuojant *ex ante* įnašus įtraukti jos patikos išipareigojimų sumą, pažeidė Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą. Argumentus, kuriais grindžiamas šis pagrindas, sudaro dvi dalys.

#### *a) Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad nebuvo atsižvelgta į tai, kad ieškovė atitinka visas Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte numatytas sąlygas*

- 145 Ieškovė teigia, kad ginčijamu sprendimu atsisakius apskaičiuojant *ex ante* įnašus įtraukti jos patikos išipareigojimų sumą buvo pažeistas Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą.
- 146 BPV ginčija šiuos argumentus.
- 147 Kaip matyti iš šio sprendimo 39–52 punktų, Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį neleidžiama apskaičiuojant ieškovės *ex ante* įnašą neįtraukti jos patikos išipareigojimų.
- 148 Šiomis aplinkybėmis BPV nepadarė teisės klaidos, kai apskaičiuodama ieškovės *ex ante* įnašą įtraukė šiuos išipareigojimus.
- 149 Taigi ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

#### *b) Dėl antros dalies, susijusios su Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto taikymu pagal analogiją*

- 150 Ieškovė teigia, kad darant prielaidą, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad juo neleidžiama apskaičiuojant ieškovės *ex ante* įnašą neįtraukti jos patikos išipareigojimų, šio deleguotojo reglamento tikslas, taip pat vienodo požiūrio ir proporcingumo principai reikalauja, kad ši nuostata pagal analogiją būtų taikoma ir jai.
- 151 BPV ginčija šiuos argumentus.

- 152 Visų pirma reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto taikymas situacijoms, panašioms į situacijas, kurios jame numatytos, net jeigu jos neatitinka visų šioje nuostatoje įtvirtintų sąlygų, nesuderinamas su minėtos nuostatos tekstu (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 92 punktą).
- 153 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalimi kompetentingoms institucijoms nesuteikiama diskrecija neįtraukti tam tikrų įsipareigojimų siekiant koreguoti Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalyje nurodytus *ex ante* įnašus atsižvelgiant į riziką, tačiau, priešingai, tiksliai išvardijamos sąlygos, kuriomis galima neįtraukti tam tikrų įsipareigojimų apskaičiuojant *ex ante* įnašus (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 93 punktą).
- 154 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovė, BPV nepadarė teisės klaidos, kai jai pagal analogiją netaikė Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto.
- 155 Vienodo požiūrio ir proporcingumo principais, kuriais remiasi ieškovė, negalima pateisinti kitokio rezultato, nes Deleguotajame reglamente 2015/63 buvo išskirtos ypatingos situacijos, tiesiogiai susijusios su nagrinėjamų įsipareigojimų keliamą riziką (2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 95 punktas).
- 156 Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 83–120 punktuose išdėstytus argumentus, ieškovė neturi pagrindo teigti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkto netaikymas pagal analogiją prieštarauja vienodo požiūrio principui.
- 157 Tokia pati išvada darytina ir dėl proporcingumo principo.
- 158 Šiuo klausimu remiantis jurisprudencija pagal proporcingumo principą, t. y. vieną iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai būtų tinkami atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia pasirinkti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (2016 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Philip Morris Brands ir kt.*, C-547/14, EU:C:2016:325, 165 punktas ir 2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 142 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2010 m. birželio 8 d. Sprendimo *Vodafone ir kt.*, C-58/08, EU:C:2010:321, 51 punktą).
- 159 Pirma, dėl ieškovės patikos įsipareigojimų įtraukimo apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą tinkamumo ji neginčija, kad įtraukiant jos patikos įsipareigojimus apskaičiuojant šį įnašą galima geriau pasiekti šio sprendimo 63 punkte aprašytus *ex ante* įnašų tikslus, suteikiant *BPeM* pakankamai finansinių išteklių jo funkcijoms vykdyti ir skatinant įstaigas rinktis mažiau rizikingus veikimo būdus.
- 160 Šiuo klausimu ieškovė pateikė tik nepagrįstus teiginius.
- 161 Pirma, ieškovė teigia, kad, įtraukiant jos patikos įsipareigojimus apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą, jai užkraunama nepriimtina ir, palyginti su jos dydžiu, akivaizdžiai neproporcinga našta. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 39–52 punktuose, tokiam argumentui negalima pritarti, nes Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punkte nustatytas įsipareigojimų neįtraukimas priklauso ne nuo atitinkamų įstaigų dydžio, o nuo šioje nuostatoje nustatytų sąlygų laikymosi, o šios nėra susijusios su įstaigų dydžiu.

- 162 Antra, ieškovė tvirtina, kad jos patikos įsipareigojimų sumos įtraukimas apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą prieštarauja Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalyje nustatytiems kriterijams. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad ieškovė tinkamai nepaaiškina, kuo šis argumentas susijęs su proporcingumo principu.
- 163 Be to, kalbant apie būtinybę apskaičiuojant ieškovės *ex ante* įnašą įtraukti jos patikos įsipareigojimus, atsižvelgiant į šio sprendimo 63 punkte nurodytus tikslus, reikėtų pažymėti, kad ieškovė iš esmės nurodo du argumentus.
- 164 Pirma, ieškovė teigia, kad įtraukti jos patikos įsipareigojimus nėra būtina, nes klientų lėšos jau yra gautos įstaigų, teikiančių finansinius produktus, indėlių forma ir joms taikoma jų indėlių garantijų sistemos apsauga; be to, yra pakankamai garantijų, kad šie klientai yra apsaugoti pagal taikomą bankroto teisę. Ieškovės nuomone, jos patikos įsipareigojimų įtraukimas galėtų lemti tai, kad apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą šie įsipareigojimai bus įtraukti du kartus.
- 165 Vis dėlto šiuo klausimu ieškovė nepaaiškina, koks konkretus *ex ante* įnašų apskaičiavimo būdas mažiau varžytų įstaigas ir kartu būtų tinkamas šio sprendimo 63 punkte nurodytiems tikslams taip pat veiksmingai pasiekti, kompensuojant, be kita ko, BPF turimų finansinių išteklių sumažėjimą dėl tokio neįtraukimo.
- 166 Be to, bet kuriuo atveju ieškovė nenurodė jokių aplinkybių, kurios galėtų paneigti šio sprendimo 79 punkte nurodytą BPV teiginį, kad, siekiant užtikrinti klientams priklausančių lėšų apsaugą pagal indėlių garantijų sistemą, būtina, kad atitinkamos įstaigos, teikiančios finansinius produktus, būtų įsteigtos valstybėje narėje, o klientų indėliai tokiose įstaigose neviršytų 100 000 EUR.
- 167 Galiausiai, kalbant apie ieškovės argumentą, kad jos patikos įsipareigojimų įtraukimas galėtų lemti tai, kad nustatant jos *ex ante* įnašą šie įsipareigojimai bus įtraukti du kartus, pakanka pažymėti, kad ieškovė nepateikė jokių argumentų, rodančių, jog Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalies e punktu Komisija ketino visiškai panaikinti bet kokios formos dvigubą įsipareigojimų skaičiavimą.
- 168 Antra, ieškovė teigia, kad jos patikos įsipareigojimų įtraukimas apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą neatitinka būtinumo kriterijaus, nes nemokumo atveju jos klientai turi teisę atskirti jos valdomą patikos turtą, o tai rodo, kad šie klientai yra pakankamai apsaugoti.
- 169 Šiuos argumentus reikia atmesti dėl tų pačių šio sprendimo 165 punkte nurodytų priežasčių.
- 170 Ieškovė bet kuriuo atveju neįrodė, kad jos klientų turtas ir lėšos nemokumo atveju yra apsaugoti garantijomis, kurios panašios į garantijas, kuriomis apsaugotas investicinių įmonių klientų turtas ir lėšos, kaip nurodyta šio sprendimo 75–77 punktuose.
- 171 Galiausiai ieškovė nepateikė Bendrajam Teismui jokių konkrečių įrodymų, patvirtinančių, kad patikos įsipareigojimų įtraukimas apskaičiuojant jos *ex ante* įnašą sukeltų akivaizdžiai neproporcingų nepatogumų, siekiant šio sprendimo 63 punkte nurodytų tikslų.
- 172 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą šį ieškinio pagrindą.

[*Praleista*]



## 2. Dėl metinio tikslinio lygio nustatymo motyvų

- 240 Visų pirma reikia priminti, kad nemotyvavimas ar nepakankamas motyvavimas yra viešąja tvarka grindžiamas pagrindas, kurį Sąjungos teismas gali ar net turi iškelti *ex officio* (žr. 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi Bendrasis Teismas gali ar net turi atsižvelgti ir į kitus motyvavimo trūkumus nei tie, kuriais remiasi ieškovė, ypač kai jie išaiškėja vykstant procesui.
- 241 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano turintis *ex officio* patikrinti, ar BPV pažeidė pareigą motyvuoti metinio tikslinio lygio nustatymą.
- 242 Šiuo tikslu taikant proceso organizavimo priemonę ir per teismo posėdį šalys buvo išklaustytos dėl visų galimų ginčijamo sprendimo motyvavimo trūkumų, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu.
- 243 Atsižvelgiant į tai, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį pradiniam aštuonerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 1 d. (toliau – pradinis laikotarpis) pasibaigus BPF turimi finansiniai ištekliai turi pasiekti galutinį tikslinį lygį, atitinkantį bent 1 % visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų *BPeM* dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, apdraustųjų indėlių sumos (toliau – galutinis tikslinis lygis).
- 244 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalį pradinio laikotarpio *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau, kol bus pasiektas šio sprendimo 243 punkte nurodytas galutinis tikslinis lygis, tačiau tinkamai atsižvelgiant į veiklos ciklo etapą ir prociklinių įnašų galimą poveikį įstaigų finansinei būklei.
- 245 Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad kiekvienais metais visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų *BPeM* dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini įnašai neviršija 12,5 % galutinio tikslinio lygio.
- 246 Dėl *ex ante* įnašų apskaičiavimo būdo Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad BPV nustato jų sumą remdamasi metiniu tiksliniu lygiu, atsižvelgdama į galutinį tikslinį lygį ir remdamasi visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų *BPeM* dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, vidutine ankstesnių metų apdraustųjų indėlių suma, apskaičiuota kas ketvirtį.
- 247 Be to, pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnį BPV apskaičiuoja *ex ante* įnašą kiekvienai įstaigai remdamasi metiniu tiksliniu lygiu, kuris turi būti nustatytas atsižvelgiant į galutinį tikslinį lygį ir pagal Deleguotajame reglamente 2015/63 nustatytą metodiką.
- 248 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamosios dalies, BPV nustatė, kad 2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpiu metinio tikslinio lygio suma yra 11 287 677 212,56 EUR.
- 249 Ginčijamo sprendimo 36 ir 37 konstatuojamosiose dalyse BPV iš esmės paaiškino, kad metinis tikslinis lygis turi būti nustatytas remiantis analize, susijusia su apdraustųjų indėlių raida ankstesniais metais ir visais reikšmingais ekonominės situacijos pokyčiais, taip pat analize, susijusia su veiklos ciklo etapo rodikliais ir prociklinių įnašų poveikiu įstaigų finansinei padėčiai. Paskui BPV nusprendė, kad tikslinga nustatyti koeficientą, grindžiamą šia analize ir BPF turimais finansiniais ištekliais (toliau – koeficientas). Siekdama apskaičiuoti metinį tikslinį lygį BPV taikė šį koeficientą vienai aštuntajai vidutinės apdraustųjų indėlių sumos 2020 m.

- 250 Ginčijamo sprendimo 38–47 konstatuojamosiose dalyse BPV išdėstė veiksmus, kuriuos atliko nustatydamą koeficientą.
- 251 Ginčijamo sprendimo 38 konstatuojamojoje dalyje BPV nustatė nuolatinę apdraustųjų indėlių augimo tendenciją visose dalyvaujančių valstybių narių įstaigose. Konkrečiai kalbant, vidutinė kas ketvirtį apskaičiuota šių indėlių suma 2020 m. buvo 6,689 trln. EUR.
- 252 Ginčijamo sprendimo 40 ir 41 konstatuojamosiose dalyse BPV pristatė prognozuojamą apdraustųjų indėlių raidą per likusius trejus pradinio laikotarpio metus, t. y. nuo 2021 m. iki 2023 m. Ji laikėsi nuomonės, kad iki pradinio laikotarpio pabaigos metinis apdraustųjų indėlių augimo tempas bus 4–7 %.
- 253 Ginčijamo sprendimo 42–45 konstatuojamosiose dalyse BPV pateikė veiklos ciklo etapo ir galimo prociklinio poveikio, kurį *ex ante* įnašai gali turėti įstaigų finansinei padėčiai, vertinimą. Šiuo tikslu ji nurodė, kad atsižvelgė į kelis rodiklius, pavyzdžiui, Komisijos prognozę dėl bendrojo vidaus produkto augimo ir Europos Centrinio Banko prognozes šiuo klausimu ar privačiojo sektoriaus kredito srautą, išreikštą bendrojo vidaus produkto procentine dalimi.
- 254 Ginčijamo sprendimo 46 konstatuojamojoje dalyje BPV padarė išvadą, kad nors pagrįsta tikėtis tolesnio apdraustųjų indėlių augimo bankų sąjungoje, šio augimo tempas bus mažesnis nei 2020 m. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 47 konstatuojamojoje dalyje BPV nurodė, kad laikėsi „atsargaus požiūrio“ dėl apdraustųjų indėlių augimo tempo ateinančiais metais iki 2023 m.
- 255 Atsižvelgdama į šias aplinkybes BPV ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje nustatė 1,35 % koeficientą. Tada ji apskaičiavo metinio tikslinio lygio sumą, 2020 m. vidutinę apdraustųjų indėlių sumą padauginusi iš šio koeficiento ir šią sandaugą padalijusi iš aštuonių pagal minėto sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje pateiktą matematinę formulę:
- $$\text{„Tikslas}_0 \text{ [metinio tikslinio lygio suma]} = \text{Apdraustųjų indėlių suma}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ EUR}“.$$
- 256 Vis dėlto per posėdį BPV nurodė, kad 2021 m. įnašų laikotarpio metinį tikslinį lygį nustatė, kaip nurodyta toliau.
- 257 Pirma, remdamasi perspektyvine analize, BPV nustatė, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, apdraustųjų indėlių suma, prognozuojama pradinio laikotarpio pabaigoje, yra maždaug 7,5 trln. EUR. Apskaičiuodama šią sumą BPV atsižvelgė į vidutinę apdraustųjų indėlių sumą 2020 m., t. y. 6,689 trln. EUR, 4 % metinį apdraustųjų indėlių augimo tempą ir iki pradinio laikotarpio pabaigos likusių įnašų mokėjimo laikotarpių skaičių (trys).
- 258 Antra, pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį BPV apskaičiavo 1 % nuo šių 7,5 trln. EUR – numatomą galutinio tikslinio lygio sumą, kuri turi būti pasiekta 2023 m. gruodžio 31 d., t. y. apie 75 mlrd. EUR.
- 259 Trečia, BPV iš šios sumos atskaitė finansinius išteklius, kurie BPF jau buvo 2021 m., t. y. apie 42 mlrd. EUR, ir gavo sumą, kurią iki pradinio laikotarpio pabaigos likusiais įnašų mokėjimo laikotarpiais, t. y. 2021–2023 m., dar reikėjo surinkti. Ši suma sudarė apie 33 mlrd. EUR.

- 260 Ketvirta, BPV padalijo šią sumą iš trijų, kad vienodai ją paskirstytų minėtiems likusiems trims įnašų mokėjimo laikotarpiais. Taigi 2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpio metinis tikslinis lygis buvo tokio dydžio, koks nurodytas šio sprendimo 248 punkte, t. y. apie 11,287 mlrd. EUR.
- 261 Per teismo posėdį BPV taip pat tvirtino, kad viešai paskelbė informaciją, kuria grindžiama šio sprendimo 257–260 punktuose aprašyta metodika ir kuri leido ieškovei suprasti metodą, pagal kurį buvo nustatytas metinis tikslinis lygis. Konkrečiai kalbant, ji paaiškino, kad savo interneto svetainėje 2021 m. gegužės mėn., t. y. jau priėmus ginčijamą sprendimą, bet prieš pareiškiant šį ieškinį, paskelbė faktų suvestinę „Fact Sheet 2021“ (toliau – faktų suvestinė), kurioje buvo nurodyta numatoma galutinio tikslinio lygio suma. Be to, BPV tvirtino, kad BPF turimų finansinių išteklių sumą taip pat buvo galima sužinoti jos interneto svetainėje ir per kitus viešus šaltinius dar gerokai iki ginčijamo sprendimo priėmimo.
- 262 Kiek tai susiję su pareigos motyvuoti turiniu, iš jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos institucijos ar įstaigos priimto sprendimo motyvai, be kita ko, turi būti nepriešaringi, kad suinteresuotieji asmenys, siekdami apginti savo teises kompetentingame teisme, galėtų žinoti tikruosius šio sprendimo motyvus, o šis teismas – vykdyti kontrolę (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2005 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Suproco / Komisija*, T-101/03, EU:T:2005:336, 20 ir 45–47 punktus ir 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, T-241/13, EU:T:2015:982, 56 punktą).
- 263 Be to, kai ginčijamo sprendimo rengėjas per procesą Sąjungos teisme pateikia savo motyvų paaiškinimų, jie turi atitikti tame sprendime išdėstytus argumentus (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Suproco / Komisija*, T-101/03, EU:T:2005:336, 45–47 punktus ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 54 ir 55 punktus).
- 264 Iš tiesų, jei ginčijamame sprendime pateikti argumentai nesuderinami su tokiais paaiškinimais, pateiktais per teismo procesą, atitinkamo sprendimo motyvai neatlieka šio sprendimo 217–218 punktuose nurodytų funkcijų. Konkrečiai kalbant, toks nenuoseklumas trukdo, pirma, suinteresuotiesiems asmenims prieš pareiškiant ieškinį sužinoti tikruosius ginčijamo sprendimo motyvus ir pasirengti atitinkamai gynybai ir, antra, Sąjungos teismui nustatyti motyvus, kuriais teisiškai paremtas tas sprendimas, ir išnagrinėti jų atitiktį taikytinoms teisės normoms.
- 265 Galiausiai reikia priminti: kai BPV priima sprendimą, kuriuo nustatomi *ex ante* įnašai, ji turi supažindinti atitinkamas įstaigas su šių įnašų apskaičiavimo metodu (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 122 punktą).
- 266 Tą patį reikia pasakyti apie metinio tikslinio lygio nustatymo metodą, nes ši suma turi esminę reikšmę tokio sprendimo sistemoje. Iš tiesų, kaip matyti iš Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnio, *ex ante* įnašai apskaičiuojami paskirstant minėtą sumą visoms atitinkamoms įstaigoms, todėl tos sumos padidinimas ar sumažinimas atitinkamai lemia kiekvienos iš šių įstaigų *ex ante* įnašo padidėjimą arba sumažėjimą.
- 267 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nors BPV ginčijamame sprendime turi pateikti įstaigoms paaiškinimų dėl metinio tikslinio lygio nustatymo metodo, šie paaiškinimai turi atitikti per teismo procesą BPV pateiktus paaiškinimus dėl faktiškai taikyto metodo.
- 268 Vis dėlto nagrinėjamoje byloje taip nėra.

- 269 Iš tiesų pirmiausia pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje yra pateikta matematinė formulė, kuria remiantis, kaip teigiama šiame sprendime, buvo nustatytas metinis tikslinis lygis. Vis dėlto matyti, kad ši formuluo­ tė neapima BPV faktiškai taikyto metodo, paaiškinto per teismo posėdį, elementų. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 257–260 punktų, pagal šį metodą BPV apskaičiavo metinio tikslinio lygio sumą iš galutinio tikslinio lygio atėmusi BPF turimus finansinius išteklius ir gautą sumą, liekančią surinkti iki pradinio laikotarpio pabaigos, padalijusi iš trijų. Tačiau šių dviejų skaičiavimo etapų minėtoje matematinėje formulėje nėra.
- 270 Be to, šios išvados negali paneigti BPV teiginys, kad 2021 m. gegužės mėn. ji paskelbė faktų suvestinę, kurioje buvo pateikta galimų tikslinio lygio sumų skalė, o savo interneto svetainėje – BPF turimų finansinių išteklių sumą. Iš tiesų, neatsižvelgiant į tai, ar ieškovė iš tiesų žinojo šias sumas, vien jos neleido jai suprasti, kad BPV faktiškai taikė šio sprendimo 269 punkte nurodytas dvi operacijas, be to, ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje numatytoje matematinėje formulėje jos net neminimos.
- 271 Panašūs neatitikimai taip pat turi įtakos tam, kaip buvo nustatytas 1,35 % koeficientas, o jis šio sprendimo 255 punkte nurodytoje matematinėje formulėje yra itin svarbus. Iš tiesų šį koeficientą galima suprasti taip, kad jis, be kitų paramet­ rų, grindžiamas prognozuojamu apdraustųjų indėlių augimu likusiais pradinio laikotarpio metais. Kaip per teismo posėdį pripažino BPV, šis koeficientas buvo nustatytas taip, kad būtų galima pagrįsti metinio tikslinio lygio sumos apskaičiavimo rezultatą, t. y. po to, kai BPV apskaičiavo šią sumą keturiais etapais, nurodytais šio sprendimo 257–260 punktuose, be kita ko, sumą, kuri gauta iš galutinio tikslinio lygio atėmus BPF turimus finansinius išteklius, padalijus iš trijų. Tačiau tokių veiksmų visiškai nematyti iš ginčijamo sprendimo.
- 272 Be to, reikia priminti, kad, remiantis faktų suvestine, numatoma galutinio tikslinio lygio suma svyravo nuo 70 iki 75 mlrd. EUR. Vis dėlto ši skalė neatitinka ginčijamo sprendimo 41 konstatuojamojoje dalyje nurodytos apdraustųjų indėlių augimo tempo skalės – nuo 4 % iki 7 %. Iš tiesų per teismo posėdį BPV nurodė, kad siekdama nustatyti metinį tikslinį lygį ji atsižvelgė į apdraustųjų indėlių augimo tempą (4 %), kuris buvo mažiausias antrosios skalės dydis, ir taip apskaičiavo galutinį tikslinį lygį (75 mlrd. EUR), kuris buvo didžiausia pirmosios skalės vertė. Taigi matyti, kad egzistuoja neatitiktis tarp šių dviejų skalių. Iš tiesų, viena vertus, skalė, susijusi su apdraustųjų indėlių raidos rodikliu, taip pat apima 4 % viršijančias vertes, kurias taikant apskaičiuota galutinio tikslinio lygio suma būtų didesnė už sumą, kurią apima su šiuo tiksliniu lygiu susijusi skalė. Kita vertus, ieškovė negali suprasti priežasties, dėl kurios BPV į su minėtu tiksliniu lygiu susijusią skalę įtraukė mažesnes nei 75 mlrd. EUR sumas. Iš tiesų tam reikėjo taikyti mažesnę nei 4 % dydį, kurio neapima su apdraustųjų indėlių augimo tempu susijusi skalė. Šiomis aplinkybėmis ieškovė negalėjo nustatyti, kaip BPV naudojo skalę, susijusią su šių indėlių raidos rodikliu, numatomam galutiniam tiksliniam lygiui apskaičiuoti.
- 273 Darytina išvada, kad, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu, BPV faktiškai taikytas metodas, paaiškintas per teismo posėdį, neatitinka ginčijamame sprendime aprašyto metodo, taigi nei įstaigos, nei Bendrasis Teismas negalėjo iš ginčijamo sprendimo nustatyti tikrųjų motyvų, dėl kurių buvo nustatytas šis tikslinis lygis.
- 274 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad ginčijamas sprendimas turi motyvavimo trūkumą, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu. Todėl dėl šios priežasties ginčijamą sprendimą reikia panaikinti.

### C. Išvada

275 Bendrajam Teismui atlikus *ex officio* patikrinimą, konstatuotina, kad ginčijamas sprendimas turi motyvavimo trūkumą, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu. Kadangi vien šių trūkumų pakanka šiam sprendimui panaikinti, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su ieškove.

[*Praleista*]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2021 m. balandžio 14 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2021/22 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2021 m. apskaičiavimo, kiek tas sprendimas susijęs su *Max Heinr. Sutor OHG*.**
- 2. Palikti galioti Sprendimo SRB/ES/2021/22 padarinius, kiek jis susijęs su *Max Heinr. Sutor OHG*, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti šešių mėnesių nuo šio Bendrojo Teismo sprendimo paskelbimo dienos, įsigalios naujas BPV sprendimas, kuriuo nustatomas šios įstaigos *ex ante* įnašas į Bendrą pertvarkymo fondą už 2021 m.**
- 3. BPV padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos *Max Heinr. Sutor OHG* patirtos bylinėjimosi išlaidos.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Paskelbta 2024 m. gegužės 8 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge

Parašai.